

Федорчук Наталія

к.е.н., доцент,

*Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський, Україна*

ЕКОНОМІЧНІ ТЕОРІЇ ТА ГРОШОВО-ФІНАНСОВА СИСТЕМА

У сучасних умовах вітчизняна грошово-фінансова система виступає наслідком, носієм і охоронцем монетаризму, який вона прийняла за базову економічну теорію.

Вихід України з кризи і перехід до стану економічного зростання можливий, з нашої точки зору, з використанням рекомендацій сукупності економічних теорій, серед яких базовою, у короткотерміновому періоді зростання виробництва, має стати економічна теорія Кейнса. Але це можливо тільки за умови зміни нашої банківської системи. Тому й варто було б об'єктивно підійти до світового досвіду спрямування капіталу у русло стратегічного інтересу держави [1, с. 213].

У розвинутих країнах світу центральні банки і уряди неодноразово переконувалися, що автоматично капітал, особливо приватний, у виробництво перетікає не завжди. Тому у правовому регулюванні грошових потоків закладається досить багато варіантів мотивації – від заохочування до примусу. Особливо жорстким таке регулювання стає у період кризи. Наприклад, у Франції, Німеччині та Голландії у період криз центральні банки ставили умову комерційним банкам – до 35% своїх капіталів спрямовувати як інвестиції в пріоритетні галузі економіки. У США Федеральна резервна система надавала пільги у формі зменшення облікової ставки комерційним банкам, які перетворювали свої ресурси в інвестиції. В Японії комерційні банки зобов'язані були зберігати частину своїх активів у Центральному інвестиційному банку, який теж використовував їх у якості інвестицій. В Європі, в країнах Азіатсько-Тихоокеанського регіону був запозичений досвід Федеральної резервної системи США з цільового використання кредитних ставок. Таким чином, усі ці заходи були націлені на

трансформацію усіх ресурсів банків у інвестиції та довгострокові кредити [2, с. 230].

Нашій державі, в період кризи, МВФ нав'язав свою грошово-фінансову систему, яка сприяє втечі капіталу за кордон та спекулятивним операціям в економіці. І це все не сприяє вирішенню проблеми виходу України з кризи. Тому наша держава має самостійно реанімувати та поживити власне виробництво шляхом проведення цілеспрямованої політики накачування цієї сфери реальним капіталом.

Також, при розробці нової грошово-фінансової системи, нашим сучасним прихильникам ідей монетаристської школи що до суті інфляції в Україні, варто наголосити на тому, що для нашої держави сьогодні основну небезпеку становить інфляція витрат, а не інфляція попиту. Відомо, що для того щоб подолати інфляцію витрат, потрібно впроваджувати не монетаристські заходи, а цілий комплекс нових заходів, які можна успішно реалізувати лише через пряме втручання держави в економіку. В першу чергу, це має відбуватися через створення сильних синдикатів, фінансово-промислових груп. Тобто саме через створення в межах держави потужних організаційно-економічних структур.

Наступним етапом у боротьбі з інфляційними процесами має стати сильна державна протекціоністська політика, контроль цін та впровадження інших економічних індикаторів. Створення великих компаній дасть можливість здійснювати вплив на ціни великої кількості товарів та здійснити переведення більшості зовнішніх цін у внутрішні.

Такий повний комплекс антиінфляційних заходів успішно використовували у повоєнні роки країни Європи, Японія, Бразилія, Мексика і Аргентина.

Наша держава, звичайно, має свою специфіку. В першу чергу, це успадкована від колишнього СРСР спотворена структура економіки, зношене та морально застаріле обладнання, енергомістке виробництво. Все це у сукупності і є предметом структурної зміни економіки.

Досвід Японії показує, що на етапі виходу з кризи та з метою переходу до стану економічного зростання, першочерговим за-

вданням є об'єднання зусиль держави і приватного бізнесу. Такий механізм регулювання реалізується через державні програми та через володіння державою пакетом акцій компаній. Також сюди й варто додати пряме державне регулювання економікою. Адже в Японії ще на початку 80-х років ХХ століття держава регулювала 10000 позицій цін, імпорту, допуску на ринок імпортерів, руху капіталу [2, с. 110].

Звичайно, для таких глобальних перетворень в економіці необхідні кошти. Кошти, яких наша держава не має, а якщо й має, то вони знаходяться в «тіні». Тому шлях до цих перетворень має починатися із побудови підконтрольної і прозорої діяльності грошово-фінансової системи, яка буде незалежною від міжнародних фінансових організацій.

Список використаних джерел

1. Бажал Ю.М. Економічна теорія технологічних змін: навч. посіб. / Ю.М. Бажал. – Київ: Заповіт, 1996. – 240 с.
2. Грушко В.І. Фінансова політика держави на макрорівні: монографія / В.І. Грушко. – Київ: Університет економіки та права «КРОК», 2012. – 295 с.

Фіголь Світлана
аспірант

*Науковий керівник: д.е.н., професор Іванишин В.В.
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський, Україна*

ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ АВТОСЕРВІСУ З ОПТОВОЇ ТА РОЗДРІБНОЇ ТОРГІВЛІ

Вітчизняний автомобільний сервіс стрімко прогресує, причому в різних секторах своєї діяльності. Особливо помітний ріст сектора, орієнтованого на роботу з продукцією зарубіжного виробництва.

Автосервіс – це вид людської діяльності, спрямований на задоволення потреб споживача (автовласника) за допомогою на-